

saa komme til det Resultat, at den skulde nedsættes saa og saa meget. Det kunde jeg selvfølgelig gøre i Henhold til den Kontrakt, der foreligger; men jeg har forklaret det ærede Medlem, hvorfor jeg ikke vil gøre det, nemlig fordi jeg mener, at man skylder Flæskeproduktionen det Hensyn at holde dette Forhold saa stabilt som muligt. Men hvis det ærede Medlem er saa ivrig efter, at der nu skal sælges til engelsk Pris, kan han jo begynde i det Slagteri, han er Næstformand for, og opfordre dette til at sælge til den Pris, som er at opnaa i England, og han kan jo henvende sig paa Slagteriernes Fælleskontor og faa Regnestykket verificeret og saa sælge til denne Underpris. Det ærede Medlem siger, at det vilde de selvfølgelig gøre, Andelsslagterierne vilde selvfølgelig sælge til den lavere Pris, hvis Tallene var rigtige; thi i Henhold til den almindelige Lov om Tilbud og Efterspørgsel vil jo Varen føres derhen, hvor den høje Pris faas. Men det ærede Medlem ved jo, at den almindelige Lov om Tilbud og Efterspørgsel kan ikke bestaa i en Tid, hvor der er Forhold, som modvirker den. Hvis den almindelige Lov om Tilbud og Efterspørgsel skulde virke i dette Forhold, saa er der jo et Marked med højere Pris, som vilde drage det hele til sig. Forholdet er dette, at den almindelige Lov om Tilbud og Efterspørgsel ikke faar Lov til at virke, og at Andelsslagterierne i Henhold til visse Opfattelser af, hvad der er nyttigt i denne Situation, sender bestemte Kvantiteter et andet Sted hen og ikke til det danske Marked, og at de sender til det danske Marked, hvad der rekvireres til dets Brug. Det er altsaa ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at de selvfølgelig vilde sælge til lavere Pris, hvis Tallene var rigtige; thi Tallene er Andelsslagteriernes; altsaa er de i alt Fald for Andelsslagterierne aldeles utvivlsomt rigtige, og disse maatte da kunne bestemme Prisen til at være ca. 5 Kr. lavere paa det danske Marked.

Det ærede Medlem er i Dag kommet i en Stilling, som for saa vidt synes mig ganske nyttig for hele dette Forhold. Det ærede Medlem er kommet i den Stilling, at han ønsker at berolige Flæskeproducenterne med Hensyn til deres Produktions Rentabilitet. Det er første Gang, jeg ser det ærede Medlem i den Stilling i alle disse 18 Maaned. Han har hidtil udelukkende været ude for at ængste Producenterne, for at fremstille Produktionen som truet af den ene og den anden Foranstalt-

ning; men nu i Dag er han ude for at berolige og forsikre, at den er rentabel; Tilstanden er i alt Fald taalelig, siger han, og selv om Flæskeproduktionen skulde blive urentabel, gjorde det saamænd heller ikke saa meget, for Landbruget har mange forskellige Produktioner at slaa sig paa og kunde gaa lidt over til en anden, saa det var saamænd slet ikke saa farligt, om denne Produktion blev urentabel. Det ærede Medlem er altsaa i Dag inde i en for ham højst ejendommelig Rolle. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem altid havde talt saaledes, altid havde fremhævet de lyse Sider i dette Forhold, altid fremhævet, at Tilstanden slet ikke var saa utaalelig, som man sagde, og at selv om en Produktion skulde blive en lille Smule urentabel, var der jo andre Ting at falde tilbage paa. Hvis det ærede Medlem havde talt saaledes, vilde han ikke for Befolkningen ud over Landet have staaet som den Mand, han i Øjeblikket staar som. Det er for Resten meget muligt, at det er urigtigt af mig at bruge den Vending, at det ærede Medlem har ændret Taktik og staar i en anden Stilling. Det er meget muligt, det er galt af mig at sige, at det ærede Medlem har ændret Taktik. Det ærede Medlems Taktik er formodentlig ganske den samme; han skal altid være i Opposition til det, jeg fremsætter.

P. Th. Nielsen: Den højtærede Minister sagde, at han troede ikke, at der var nogen Tendens i Beregningen af de Tal, han havde fremført. Det tror jeg heller ikke, og det har jeg heller ikke sagt. Jeg har sagt, at jeg indtil videre maatte tvivle paa disse Tals Rigtighed (*Indenrigsministeren: Hvorfor?*). Det skal jeg svare paa. Den højtærede Minister omtalte, at jeg havde sagt, at jeg ikke havde Tid og Materiale og Evne til selv at foretage en saadan Beregning. Men jeg har i den korte Tid, der var til Raadighed, sat mig i Forbindelse med andre, som har Evne til at skønne over dette Forhold og i mine Øjne ogsaa større Evne til det end den højtærede Minister, skønt jeg ikke agter hans Evne ringe. Jeg har — jeg kan godt nævne det — blandt andet talt med Direktør Nørgaard, som vel nok maa siges paa dette Omraade at have Evne til at skønne over, om disse Tal er rigtige, og jeg har talt med Sekretæren i Andelsslagteriernes Fælleskontor, der, som jeg fremførte, første Gang jeg havde Ordet, selv tvivlede om Tallenes Rigtighed, idet han ikke var klar over,